ELS CONTES DE LA FESTA MAJOR DE VALLS

AQUESTA MULASSA! ÉS MASSA!

Míriam Culleré
David Rovira

Cossetània Edicions

ELS CONTES DE LA FESTA MAJOR DE VALLS

1

AQUESTA MULASSA ÉS MASSA!

Cossetània EDICIONS

MULASSA definitiu.indd 1 10/09/14 18:59

A VALLS HI HAVIA UNA MULA A QUI LI AGRADAVA MOLT BALLAR.

A Valls hi vivia un pagès que tenia una mula molt tossuda. Era treballadora i simpàtica, però a l'hora de fer-la creure no sempre era fàcil. Tant era així que darrerament es passava més estones fent el ruc —la molt mula!— que no pas treballant fort com hauria volgut el seu amo.

Si anaven a la vinya i els veremadors xiulaven una cançó, de seguida alçava les orelles i remenava el cul per posar-se a ballar. Quan veia un pagès que calçava calçots, no el perdia de vista fins que el sentia taral·lejar alguna melodia.

MULASSA definitiu.indd 2 10/09/14 19:00

MULASSA definitiu.indd 3 10/09/14 19:00

AQUELLA MULA ERA MASSA! I PER AIXÒ EL PAGÈS LI DEIA MULASSA.

És clar, distreta i poc concentrada com estava aquella mula, sovint acabaven pagès i carro de cap per avall, o la collita escampada per terra o els camps acabats de llaurar fets una pista de ball.

El pagès ja l'havia batejat amb el nom de Mulassa... no perquè fos tossuda com una mula, sinó perquè era una mula amb massa catxassa... Vaja, que aquella mula era massa!

MULASSA definitiu.indd 4 10/09/14 19:00

MULASSA definitiu.indd 5 10/09/14 19:00

CANSAT DE LES MALIFETES, EL PAGÈS VA TANCAR LA MULASSA A L'ESTABLE.

Passaven els dies i malgrat l'afecte que el pagès tenia per la bèstia, es començava a plantejar de desfer-se'n, ja que, més que avançar, no guanyava en malifetes i desastres de tot tipus. Tot i la simpatia de la seva Mulassa, no li sortia a compte mantenir una bèstia tan festiva i poc rendible.

I així fou com, a poc a poc, la va anar apartant de les feines del camp, una mica per castigar-la, una mica per poder passar més via, i només la deixava sortir a estones. La resta d'hores, la bona bèstia se les passava tancada a l'estable.

MULASSA definitiu.indd 6 10/09/14 19:00

MULASSA definitiu.indd 7 10/09/14 19:00

PERÒ NO LI MARXAREN LES GANES DE BALLAR I FER XERINOLA...

Pensava el bon home que si l'animal s'estava força hores sol i a la penombra potser li passarien les ganes de ballar i de fer xerinola... Però tot era sortir de l'estable que l'animal endinyava una coça alegre al primer que li barrés el pas, i començava a saltironejar i a remenar el cul al so de la primera música que li embrutés les orelles.

MULASSA definitiu.indd 8 10/09/14 19:00

MULASSA definitiu.indd 9 10/09/14 19:00

I LA BÈSTIA S'ANAVA ESLLANGUINT CADA DIA MÉS.

Tant era així que el pagès va decidir tancar la bèstia amb pany i forrellat, ja que no hi havia manera de fer-la creure i quan era fora de l'estable li feia més nosa que servei. Li va deixar un bon feix de garrofes, palla i aigua i, tot i que no li mancava de res, la Mulassa cada dia estava més trista i decaiguda.

Va arribar un moment que quan el pagès obria la porta, la Mulassa ni s'aixecava del racó, ni alçava les orelles per posar-se a l'aguait, ni li feia un gran somriure com abans... Aquella bèstia s'anava esllanguint cada dia una mica més.

MULASSA definitiu.indd 10 10/09/14 19:00

MULASSA definitiu.indd 11 10/09/14 19:00

LA MULASSA DE VALLS

- **Entitat responsable i constructora**
  UNIÓ ANELLES DE LA FLAMA VALLS

- **Dades tècniques**
  4,60 m de llargada
  2,95 m d'alçada
  1,10 m d'amplada
  80 kg de pes

- **Estrena**
  Festa Major de Sant Joan de 1987

- **Materials de construcció**
  Cartró, fibra de vidre, estructura metàl·lica i roba

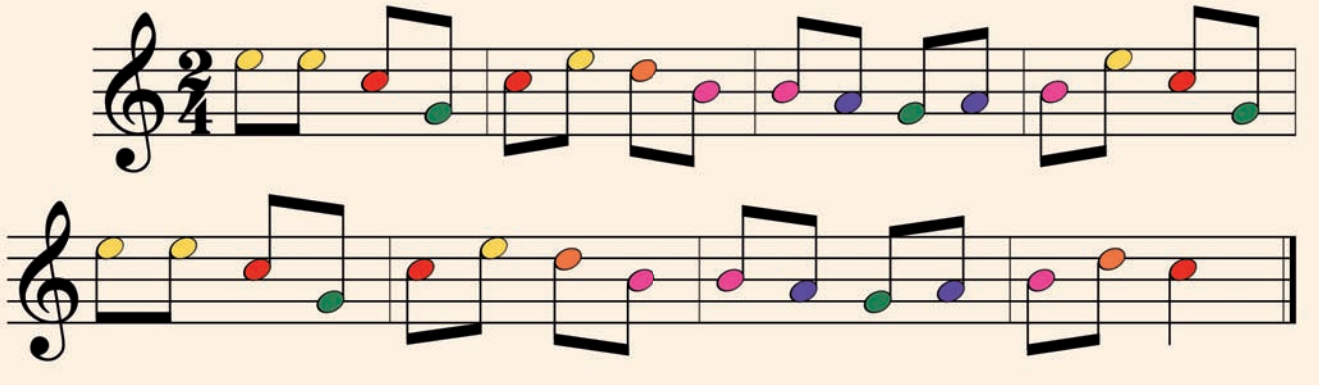
- **Portadors**
  Quatre

MULASSA definitiu.indd 30 10/09/14 19:00

APUNTS HISTÒRICS

Consta que la ciutat de Valls té una Mulassa des del segle XVI. L'origen cal buscar-lo a l'època medieval, en l'entremès del Naixement de la processó del Corpus, però a poc a poc va anar perdent el sentit religiós. Sembla que fou la darrera bèstia del folklore vallenc a desaparèixer; l'última figura coneguda va ser construïda el segle XIX per un fuster anomenat Dalmau. Era una plataforma de fusta coberta de roba que estirava el coll per recollir menjar amb la boca.

La Mulassa de Valls és de color marronós, propi de l'animal que representa, i va vestida ben elegant, amb roba de vellut vermellós i una flassada verda amb l'escut de la ciutat. Entre els actes tradicionals en què pren part destaca la processó de la Candela —cada deu anys— i la Festa Major de Sant Joan. Sempre que surt l'acompanya la seva famosíssima i entranyable música, composta per Francesc Bofarull. Tot seguit teniu les notes de la tornada:

MULASSA definitiu.indd 31 10/09/14 19:00

Primera edició: octubre de 2014

Idea i direcció de la col·lecció
“Els contes de la festa major de Valls”:
Roger Roig César i Francesc Bofarull Figuerola

© del text: Míriam Culleré Pié
© de les il·lustracions: David Rovira Ripoll

www.facebook.com/contesfestamajorvalls

© d’aquesta edició:
9 Grup Editorial
Cossetània Edicions
C. de la Violeta, 6 - 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Leitzaran Grafikak

ISBN: 978-84-9034-263-3

DL T 1262-2014

MULASSA definitiu.indd 32 10/09/14 19:00